

خدای جمیع تسلیات

دکتر جورج سی. سیپیونه

چقدر خوب رنج‌ها را تحمل می‌کنید؟ من فرزندخوانده‌ی خدا هستم، اما در این مورد به هیچ‌وجه خوب نیستم. مطمئنم که شما نیز باید در این بخش رشد کنید.

ما به عنوان فرزندخوانده‌های خدا، به دلایل مختلف رنج می‌بریم. اول، به دلیل گناه آدم، ما در دنیای سقوط کرده با رنج مواجه می‌شویم. هدف آزمون‌های الهی این است که ما را به سوی خدا و ایمان به عیسی مسیح سوق دهد (رومان ۲: ۱-۵؛ ۸: ۱۸-۳۹). دوم، ما بیشتر اوقات در نتیجه‌ی افکار، امیال، گفتار و اعمال گناه‌آلود خود رنج می‌بریم (اول پطرس ۴: ۱۲-۱۹). گناه همیشه عواقب دارد. با این حال، رحمت و فیض خدا ما را به شبان نیکو فرامی‌خواند (۲: ۱۸-۲۵؛ اول یوحنا ۱: ۵-۲: ۲). در آخر، از آنجا که ما با مسیح متحد شده‌ایم به عنوان هدف دنیا و شریر نیز رنج می‌بریم.

به هر دلیلی که باشد وقتی رنج می‌کشیم، صدمه می‌بینیم. مانند مشتی که به شکم می‌خورد، به نظر می‌رسد که رنج باعث می‌شود تمام نسیم روح‌القدس به یک‌باره از وجود ما خارج می‌شود. به زحمت می‌توانیم نفس بکشیم، به چه نیاز داریم؟ به خدای جمیع تسلیات نیاز داریم تا همانطور که روح به ما طراوت می‌بخشد خدا نیز ما را در آغوش بگیرد و تسلی دهد. تسلی خداوند غم و اندوه را تسکین می‌دهد. همچنین ما را قوی‌تر می‌کند و در صورت نیاز ما را به سمت توبه سوق می‌دهد.

عهد عتیق پایه‌ای برای تسلی ما بنا می‌کند. در حالی که سلیمان می‌گوید ستم‌دیدگان هیچ مدافعی ندارند و به نظر می‌رسد شریر قدرت دارد، این پوچی اما کلام آخر نیست. زیرا شبان از فرزندان خدا مراقبت می‌کند (مزمور ۲۳؛ ۵۰؛ ۵۲؛ ۶۵؛ ۷۰؛ ۸۲؛ ۱۱۹). کلام خدا تسلی می‌دهد. انبیا می‌گویند که خداوند قوم خود را

پس از تأدیب آن‌ها در تبعید تسلی خواهد داد (اشعیا ۱۲: ۱؛ ۲۲: ۴؛ ۵۱: ۳، ۱۹؛ زکریا ۱: ۱۷). خبر خوب این است که خدا قوم خود را تسلی می‌دهد (اشعیا ۴۰: ۵-۱). عیسی به این عهدها عمل می‌کند (۶۱: ۱-۴)، همانطور که در موعظه‌ی خود در کنیسه‌ی ناصره اعلام کرد (لوقا ۴: ۱۶-۲۱). تسلی خدا در عیسی شبان نیکو کامل است (یوحنا ۱۰: ۱-۲۱).

این تسلی در عهد جدید کاملاً واضح است. شما در سراسر عهد جدید تسلی را خواهید یافت، اما در حال حاضر بر سخنان پولس در دوم قرنتیان ۱ تمرکز کنید. تسلی خدا موضوع اصلی کل رساله است. رنج‌هایی که پولس تحمل کرد بیشتر از مجموع رنج‌های من و شما با هم بود، با این حال خدا او را تسلی داد (دوم قرنتیان ۴: ۷-۱۲؛ ۶: ۳-۱۰؛ ۱۱: ۱۶-۱۲؛ ۱۰: ۱). دوم قرنتیان ۱: ۳-۱۱ را بخوانید. پولس خدا را متبارک می‌خواند. او بر دو ویژگی خدا تمرکز می‌کند. اول اینکه خدا پدر رحمت‌هاست. پدر آسمانی ما مهربان است، نه سخت‌دل. او حتی در میان تنگی‌ها باران رحمت خود را بر ما فرود می‌آورد. این بهتر از توصیف شگفت‌انگیز او از خود به موسی در سینا است (خروج ۳۴). او نان، ماهی و تخم‌مرغ - بله، حتی روح را به ما می‌دهد - نه سنگ، مار و عقرب (متی ۷: ۷-۱۱؛ لوقا ۱۱: ۹-۱۱).

دوم، او خدای جمیع تسلیات است. او ما را در تمام مصیبت‌هایمان تسلی می‌دهد. او نه تنها ما غرق در رحمتی می‌کند که شایسته‌ی آن نیستیم، بلکه برای دو هدف تسلی را چون باران بر ما فرو می‌ریزد. یکی، او ما را تسلی می‌دهد تا ما نیز به نوبه‌ی خود با همین تسلی پر از رحمت، دیگران را تسلی دهیم. این همان دوست داشتن همسایه به اندازه‌ی دوست داشتن خودمان است.

هدف دوم در مصیبت‌های شدید و غیرقابل کنترل و آزمون‌های الهی، از بین بردن اعتماد به خویشتن و اتکا به خود و سوق دادن اعتماد و توکل ما به خدای رستاخیز است. این توکل به خدا با تمام وجود در وادی سایه‌ی

موت است. این دو هدف - تسلی دادن دیگران به تسلی پدر و اعتماد به نیروی خارق العاده‌ی پدر برای گذراندن ما از مصیبت‌ها - باید به ما کمک کنند تا در حالی که روح به ما طراوت می‌بخشد دوباره بتوانیم به راحتی نفس بکشیم.

بله، هنگامی که مصیبت‌ها و آزمون‌های الهی سخت به ما می‌رسند، و هنگامی که احساس می‌کنیم روح ما را ترک کرده است، به چه چیزی نیاز داریم؟ همانطور که روح به ما تسلی می‌دهد، باید به وعده‌های دلگرم‌کننده‌ی پدر خود چنگ بزنیم (اعمال رسولان ۹: ۳۱). پدر مهربان است: چه تسلی بخش. خوش آمدیم به پیشگاه تخت فیض.

آخرین مشاهده: پولس از ما می‌خواهد که تا آنجا که او به عیسی اقتدا می‌کند، ما هم به او اقتدا کنیم (اول قرن‌تیاں ۱۱: ۱؛ اول تسالونیکیان ۱: ۶). عیسی میانجی عهد جدید است. او همچنین الگوی خدمت وفادارانه در عهد جدید است (اول پطرس ۲: ۱۸-۲۴). عیسی از طریق روح پر شده در ما رحمت و تسلی پدر را اعمال می‌کند. عیسی کاهن اعظم وفادار و مهربان ما است (عبرانیان ۲: ۱۴-۱۸؛ رجوع کنید به تعالیم جامع‌تر وست مینستر ۵۵). او بهتر از هر کسی می‌تواند همدرد ما باشد، همانطور که رنج کشید، در میان آن رنج‌ها وسوسه شد، اما گناه نکرد (عبرانیان ۴: ۱۴-۱۶). او از طریق آن رنج‌ها آموخت (۵: ۷-۱۰). ما باید به او به عنوان پیشوا و کامل‌کننده‌ی ایمان نگاه کنیم (۱۲: ۱-۱۱). او ما را نزد پدر می‌آورد (یوحنا ۱۷)، و تسلی پدر، برکت اصلی عهد جدید است.

دوست عزیز و همراه دردمند: بیایید رنج خود را هدر ندهیم. بیایید به‌درستی رنج بکشیم. بیایید مانند پولس رنج بکشیم. بیایید مانند عیسی رنج بکشیم. چرا؟ برای اینکه ما نه به خود، بلکه به پدر جمیع رحمت‌ها که

مردگان را زنده می کند، تکیه خواهیم کرد. چرا؟ چون ما می توانیم با همان تسلی که از پدر دریافت کردیم، دیگران را تسلی دهیم. بیایید دعا کنیم تا همه یاد بگیریم که برای جلال او به خوبی رنج ببریم.

باشد که ما این برکات را دریافت کنیم:

فیض عیسی خداوند و محبت خدا و شرکت روح القدس با جمیع شما باد. (دوم قرن تیان ۱۳: ۱۴)

و خود خداوند ما عیسی مسیح و خدا و پدر ما که ما را محبت نمود و تسلی ابدی و امید نیکو را به فیض خود به ما بخشید، دل‌های شما را تسلی عطا کند و شما را در هر فعل و قول نیکو استوار گرداند. (دوم تسالونیکیان

۲: ۱۷-۱۶)

آمین.

دکتر جورج سی. سیپیونه، استادیار مشاوره‌ی شبانی در دانشگاه پرزبیتری ریفورمد در پیتسبورگ است. او نویسنده‌ی *The Battle for the Biblical Family and Timothy, Titus and You* است.

این مقاله در مجله [تیبیل تاک](#) منتشر شده است.